

Τραπ. Πολλὰ ἄγρᾱ τρανᾶ (πολὺ ἄγρια κοιτάζει) Ἄμισ. Ἀτότε ὁ δράκων ἐτυφλώθεν καὶ ἄγρᾱ ἄγρᾱ ἐτῶξεν (ἐφώναξεν. Ἐκ παραμυθ.) Κεραι.

ἀγριαγγοῦρεα ἡ, Ἄμοργ. Ζάκ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) κ. ἄ. ἀγριαγγοῦρεα Πελοπν. (Λακων.) ἀγριαγγοῦρεα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀγγοῦρεα.

Τὸ ἀγριόχορτον φυτὸν ἐλατήριον ὁ ἀγριοσίκυς (ecballium elaterium) τῆς τάξεως τῶν κολοκυνθωδῶν (cucurbitaceae), ὁ τῶν ἀρχαίων ἄγριος σικυός. Ἰδ. ΘΧελδράιχ 35 καὶ ΠΓεννάδ. 299. Συνών. γαιδοῦραγγοῦρεα, πικραγγοῦρεα. [**]

ἀγριάγγοῦρο τό, ἄγν. τόπ. ἀγριάγγοῦρο Πόντ. (Ἄμισ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀγγοῦρι. Ὁ τύπ. ἀγριάγγοῦρο ἐν Ιατροσοφίῳ 18ου αἰῶνος.

Φυτόν τι ἀμπελοειδὲς ἔχον ρίζας παχείας.

ἀγριαγκαθῆα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριαγκαθῆα Πελοπν. (Μάν.) ἀγριαγκαθῆα Πελοπν. (Μάν.) ἀγριαγκαθῆα Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀγκαθῆα.

1) Εἶδος ἀκάνθης. 2) Εἶδος ἀγρίας ἀπίου: Ἐ, πεθερὰ ἀγριαγκαθῆα! (προσηγορία ὑβριστικῇ).

ἀγριάγκαθο τό, κοιν. ἀγρόκαθ-θο Καλαβρ. ἀγρόκαθο Καλαβρ. κ. ἄ. ἀγρόκατο Καλαβρ. ἀγρόκατον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀγκάθι.

1) Ζιζάνια τῆς δημώδους οἰκογενείας τῶν ἀγκαθίων τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae) α) Νωτόβασις ἡ Συριακὴ (notobasis Syriaca) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀνάλατος, γαιδοῦράγκαθο, γομαράγκαθο, κουφάγκαθο.

β) Κίρσιον ἡ ἄκορνα (cirsium acarna ἡ ricnomon acarna), ἡ τοῦ Θεοφρ. ἄκορνα καὶ ἡ τοῦ Διοσκορ. (3,12) ἄκανθα ἡ λευκὴ ἐνθ' ἄν. Ἰδ. ΘΧελδράιχ 51 καὶ ΠΓεννάδ. 509. Συνών. ἀσπράγκαθο, ἀσπρη ἀγκάθα (ἰδ. ἀγκάθα), κουκκουτσαγκάθο, σεϊτάγκαθο. 2) Εἶδος μεγάλης ἀκάνθης αὐτοφυοῦς, πιθανῶς ἄκανθος ὁ ἀκανθώδης (achantus spinosus), ἡ τοῦ Διοσκορ. ἄκανθα ἀγρία ἄγν. τόπ. [**]

ἀγριαγκινάρα ἡ, πολλαχ. ἀγριογκινάρα πολλαχ. ἀροκτιζινάρα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀγριογκινάρα.

1) Διάφορα εἶδη κινάρας τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae) ἄγρια ἡ κηπευόμενα α) Κινάρα ἡ Σιβδόρπειος (cinara Sibthorpiana), κινάρα ἡ καρδονίσκη (cinara cardunculus) καὶ ἡ ταύτης ποικιλία κινάρα ἡ φοικώδης (cinara horrida) πολλαχ. Συνών. ἀγριοκουκκούτσα, κουκκούτσα. β) Τὰ λαχανευόμενα κεφάλια τῆς κινάρας καρδονίσκης Πελοπν. Πβ. ἀγκινάρα. Συνών. καυκαρούδα. 2) Ἡ ἄκανθα ὀνόπορδον τὸ ἔλαττον, ἡ τοῦ Διοσκορ. ἄκανθα ἡ Ἀραβικὴ ἐνιαχ. [**]

ἀγριαγκιναρῆα ἡ, ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,200.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀγκιναρῆα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ ἀγριαγκινάρα, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριαγκυλονῆα ἡ, ἀγριαγκυλονῆα Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀγκυλόνη.

Γενικὸν ὄνομα πολλῶν ἀκανθωδῶν φυτῶν.

ἀγριαγρίλιδο τό, ἀμάρτ. ἀγριαγρούλιδο Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀγριελίδι, παρ' ὁ καὶ ἀργουλίδι. Παρατηρητέα ἡ διπλὴ ἐκ τοῦ ἄγριος σύνθεσις.

Ἀγριελαία.

ἀγριάδα ἡ, (I) κοιν. ἀγριάδα Κρήτ. (Βιάνν.) Μακεδ. (Βελβ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Χίος (Καρδάμ.) ἀγριγιάδα Βιθυν. Κρήτ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Τρίκκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Λέσβ. (Πάμφ. Συκαμ.) ἀγριάα Κάμπ. ἀγρεάδα Ἀθῆν. ἄγριάδα Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Τὸ μεταγν. ἀγριάς μετὰ ἐπιθετ. ἐννοίας. Πβ. ἀγριάς - ἄμπελος - μαλάχη - φηγός κτλ.

1) Ἀγριάς γῆ, τόπος ἄγριος, ἀκαλλιέργητος, μὴ τυχὼν ἐπιμελείας ἀνθρώπων, χρήσιμος πρὸς βοσκὴν ποιμνίων Κρήτ. Συνών. ἀγρίωμα. β) Καθόλου, βοσκὴ, νομὴ Κρήτ. 2) Μέρος ἀγροῦ ἀποχερσωθὲν ἡ ἀκαλλιέργητον Κάμπ. 3) Ἀγριος καὶ ἐπικίνδυνος τόπος, δύσβατος Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Σίφν. Συνών. κακοτοπιὰ. 4) Ἀγριάς ἄμπελος, ἀγριόκλημα Ἰων. (Κρήν.) Λέσβ. (Συκαμ.) Ἡδη παρ' Εὐσταθ. Ἰλ. 411,36 «καρπὸν... ὃν αἱ ἀγριάδες γεννῶσιν» ἐνθα νοεῖται ἀγριάδες ἄμπελοι. 5) Διάφορα εἶδη φυτῶν τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (graminaceae) συναποτελοῦντα τὴν δημώδη ὁμάδα τῶν ἀγριάδων τῶν μὴ παρεχουσῶν ἐδώδιμον σπέρμα (ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 76 καὶ Λαογρ. 9 (1926) 441 κέξ.) κοιν.: Οἱ ἀγριάδες εἶναι χόρτο ποῦ τόσο νὰ μένη πληθαίνει ἀμέσως Νάξ. Τὸ ἔπνιξε τὸ καλαμπόκι ἡ ἀγριάδα (Ἡμερ. Μ. Ἑλλ. 1930, 274). Βοτάνιζε ἡ γραιὰ 'ς τὸ καλαμπόκι... ἔβγανε ἀγριάδα, βέλιουρα, βλίτα κι ἄλλα χορτάρια ἐνθ' ἄν. 266. Ἐδισα τοὺ γάιδαρου 'ς ἕνα μέρος νὰ τρώῃ ἀγριάδα Σκόπ. Παρὰ Σχολ. Λυκόφρ. Ἀλεξ. 1422 (ἐκδ. Scheer) «ἀγριάς τ' ὀρειθαλής» βοτάνη ἡ ἀγρωστὶς ἐν τῷ ὄρει θάλλουσα. Τοιαῦτα φυτὰ εἶναι α) Κυνόδους ὁ δάκτυλος (cynodon dactylon), ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀγρωστὶς τῶν ἀρχαίων Κύθν. Ἰδ. ΘΧελδράιχ 99 καὶ ΠΓεννάδ. 583. Συνών. ἀγρᾶστι, ἀγρωστι. β) Ἐρωτάγρωστις ἡ μεγαστάχης (eragrostis megastachya) Ἡπ. (Κεστόρ.) Πβ. ἀγριοαγριάδα. γ) Ἀγρωστὶς ἡ ἔρπουσα (agropyrum repens) Κεφαλλ. — ΘΧελδράιχ 102. δ) Δακτυλοπόα ἡ αἰμάσσουσα (digitaria sanguinalis) Ἡπ. (Κεστόρ.) Κρήτ. Κύθν. — ΘΧελδράιχ 98. ε) Πανικὸν τὸ ἔρπον (panicum repens) Ἰόνιοι Νῆσ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριάδα καὶ πληθ. Ἀγριάδες Πελοπν. (Γύθ.)

ἀγριάδα ἡ, (II) Ἀνδρ. Εὐβ. (Κονίστρ. κ. ἄ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. κ. ἄ.) Προπ. (Κύζ.) Σῦρ. (Ερμούπ.) Τήν. Χίος κ. ἄ. — (Ἑστία 17,173).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος.

1) Τὸ νὰ εἶναι τις ἄγριος, τρόπος τραχύς, θυμός, σκληρότης, σκαιότης Ἀνδρ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.) Σάμ. κ. ἄ.: Μοῦ μίλησε μὲ μεγάλη ἀγριάδα Καλάβρυτ. Εἴχεν μίαν ἀγριάδα ὁ τσαιρός Ἀνδρ. Τί ἀγριάδα ἐν' αὐτῇ, πῶς ἄγρειπε τὸ μοῦτρο τ', ἀγρίεψαν τὰ μάτια τ', σὰ δρελλός! Σαρεκκλ. || Ποίημ.

Πρῶτοι ἀλήθεια 'ς τὴ φωτιά, σωστοὶ παλληκαῖδες, μὰ πάλι κι ἀνυπόταχοι γεμᾶτοι ἀγριάδες (Ἑστία ἐνθ' ἄν.) Ἡδη Γύπαρ. πρᾶξ. Α στ. 322 (ἐκδ. ΚΣάθα 197) «τὰ νέφαλα τῇ ἐδίδασιν ἡσυχίαν καὶ δροσεράδα | καὶ

